

هجرت ریحانه ی نبی

عرشیان و زمینیان امروز داغدار کوچ دردانه پیامبر(ص) هستند؛ بزرگ بانویی که در تاریخ اسلام، به عنوان دختری دلسوز، همسری وفادار و مادری فداکار الگویی موفق را از زن مسلمان به تصویر کشید.

عرشیان و زمینیان امروز داغدار کوچ دردانه پیامبر(ص) هستند؛ بزرگ بانویی که در تاریخ اسلام، به عنوان دختری دلسوز، همسری وفادار، مادری فداکار، الگویی موفق را از زن مسلمان به تصمص کشید.

پروردگار عالمیان در سوره ی کوثر بشارت میلاد حضرت فاطمه زهرا (س) را به پیامبر داده بود، بیستم جمادی الثانی هشت سال پیش از هجرت، آسمان مکه با قدوم دختری از تبار ملکوت نور باران شد، پدربزرگوارشان حضرت محمد(ص) آخرین نبی و فرستاده ی خدا و مادر ارجمندشان حضرت خدیجه(س) بانویی پرهیزگار و فداکار بود.

پیامبر اکرم نامش را فاطمه(س) نهادند، در روایات آمده که رسول گرامی(ص) فرمودند: براستی خداوند آتش جهنم را از او و اولادش و آنان که با ایشان محبت دارند قطع کرده است به همین علت نام او را فاطمه نهادم.

از دیگر نام های حضرت فاطمه(س) می توان به صدیقه، مبارکه، طاهره، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه و زهرا اشاره کرد.

صدیقه کبری(س) در کودکی از چشمه ی جوشان علم و دانش پیامبر الهی بهره مند شدند و در دامن پر مهر حضرت خدیجه(س) وظایف همسری و مادری را به خوبی آموختند.

حضرت صدیقه(س) هنوز خردسال بودند که مادرش دار فانی را وداع گفت و به دیدار حق شتافت، ایشان با وجود سن کم، از پدر دلجویی می کردند و همانند پرستاری دلسوز مراقب رسول اکرم بودند؛ بطوری که پیامبر او را ام اییها نامیدند.

رشد و کمال عقلی حضرت فاطمه(س) سبب شده بود که با وجود کمی سن، از همه ی دختران دیگر متمایز باشند، توجه و مهرورزی بی اندازه رسول خدا(ص) نیز بر امتیازهای ایشان افزوده بود.

بسیاری از بزرگان و افراد سر شناس و ثروتمند مکه به خواستگاری ایشان آمدند، اما پیامبر(ص) هیچ یک از آنان را شایسته همسری فاطمه زهرا(س) ندانستند. حضرت علی(ع) با دارا بودن خصوصیات و ویژگی های خاص سرانجام موفق شدند تا از میان خواستگاران بیشمار، رضایت پیامبر(ص) را جلب نمایند.

اول ذی الحجه سال دوم هجری قمری در پیوندی آسمانی حضرت علی(ع) و حضرت فاطمه(س) به عقد یکدیگر درآمدند و ثمره ی این پیوند مبارک درخشش 11 ستاره تابناک امامت در آسمان تشیع بود.

صدیقه کبری همواره در طول عمر خویش برای حضرت علی(ع) سردار شجاع سپاه اسلام شریک و همسری وفادار، غمخوار و مهربان بودند و در همه سختی ها و مشقت های زندگی لحظه ای ایشان را تنها نگذاشتند و ایشان را در انجام ماموریت الهی خویش یاری و همراهی می کردند.

رحلت حضرت محمد(ص) غمی جانکاه را بر قلب نور دیده پیامبر وارد کرد، از دست دادن حامی بزرگی چون پدر و عهدشکنی های منافقین و خوارج در حق حضرت علی(ع) ایشان را سخت آزرده.

حضرت مرضیه(س) در قامت یک زن مسلمان با انتخاب بهترین شیوه های مبارزاتی، دسیسه و توطئه های دشمنان برای ایجاد انحراف در اصول و ارزش های اسلامی را برملا و با تمام وجود از حریم امامت و حق جانشینی امام علی(ع) دفاع کردند.

سرانجام دشمنان اسلام و حقیقت، که تاب و تحمل روشنگری های حضرت فاطمه(س) را نداشتند، با هجوم به منزل دخت نبی و وارد نمودن ضربات پیاپی بر در خانه ایشان وجود مقدس صدیقه کبری(س) را مجروح ساختند. حضرت فاطمه(س) سرانجام در غروبی غم انگیز به دیدار پدر شتافت و در جوار پروردگار بزرگ به آرامش ابدی رسید.

چند روایت درباره ی تاریخ شهادت این حضرت وجود دارد، برخی 13 جمادی الاولی را زمان شهادت ایشان می دانند و روایت

دیگر که صحیح تر به نظر می رسد سوم جمادی الثانی سال 11 هجری قمری را سالروز عروج نور دیده پیامبر نقل کرده اند.

بنابر وصیت حضرت فاطمه(س)، حضرت علی(ع) پیکر مطهر ایشان را غسل دادند و به دور از چشم همگان، در محلی نامعلوم به خاک سپردند.

اینک قرن هاست که دلدادگان اهل بیت منتظر ظهور قائم آل محمد(عج) هستند تا مرقد مطهر حضرت زهرا(س) را برعاشقانش آشکار سازد.

برگرفته از: کتاب زندگانی حضرت فاطمه (ع)